

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз П 2/2016
28.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Зорана Таталовића, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у привредно-казненом поступку против окривљеног „У. Р.“ Друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге као правног лица и Љ.П., као одговорног лица због привредног преступа из члана 68. став 1. тачка 12а. у вези става 2. Закона о рачуноводству и ревизији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених адв. П.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Привредног суда у Новом Саду Пк 46/14 од 04.05.2015. године и Привредног апелационог суда у Београду 1Пкж 193/15 од 04.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 28.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљених „У. Р.“ Друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге као правног лица и Љ.П., као одговорног лица, адв. П.Ј., поднет против правноснажних пресуда Привредног суда у Новом Саду Пк 46/14 од 04.05.2015. године и Привредног апелационог суда у Београду 1Пкж 193/15 од 04.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Новом Саду Пк 46/14 изреком под један окр. „У. Р.“ Друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге као правно лице и Љ.П. као одговорно лице, оглашени су одговорним због привредног преступа из члана 68. став 1. тачка 12а. у вези става 2. Закона о рачуноводству и ревизији за које су им утврђене и то у односу на привредно лице новчана казна у износу од 20.000,00 динара а у односу на одговорно лице новчана казна у износу од 4.000,00 динара и изречена условна осуда тако што је утврђено да се казна неће извршити уколико окривљени првог и другог реда не изврше нов привредни преступ, а другоокривљена ни кривично дело које има обележје привредног преступа у року од једне године.

Истом пресудом одлучено је да трошкова поступка није било.

Пресудом Привредног апелационог суда у Београду 1Пкж 193/15 од 04.11.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног правног лица „У. Р.“ Друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге, као првог лица и Љ.П. као одговорног лица и жалба браниоца окривљених адв. П.Ј., а пресуда Привредног суда у Новом Саду Пк 46/14 од 04.05.2015. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљених „У. Р.“ Друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге као правног лица и Љ.П., као одговорног лица, адв. П.Ј., поднео је захтев за заштиту законитости, из разлога предвиђених чланом 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да се захтев усвоји и побијане пресуде преиначе тако што ће окривљени бити ослобођени од одговорности за извршени привредни преступ.

Врховни касациони суд је у седници већа испитујући дозвољеност поднетог захтева за заштиту законитости, нашао;

Захтев је недозвољен.

Процесном одредбом члана 56. Закона о привредним преступима ("Службени лист СФРЈ", бр. 4/77, 36/77, 14/85, 74/87, 57/89, 3/90, "Службени лист СРЈ", бр. 27/92, 24/94, 28/96, 64/2001 и "Службени гласник РС", број 101/2005), прописано је да ако одредбама овог закона није друкчије одређено, у поступку за привредне преступе сходно ће се примењивати одредбе Закона о кривичном поступку између осталих, одредбе о захтеву за заштиту законитости (члан 419. до 424). Законом о привредним преступима у делу који се односи на поступак по правним лековима и то на захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек (глава XIII тачка 3), у члану 130. је прописано, да против правноснажне судске одлуке којом је повређен овај закон или против судског поступка који је претходио правноснажној судској одлуци, надлежни јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости, а у члану 133. истог закона, да јавни тужилац захтев може подићи у року од 6 месеци од дана када је странкама достављена одлука против које је дозвољено подизање захтева.

Закоником о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 101/11, 121/12, 32/13 и 45/13), који се примењује од 01.10.2013. године, прописано је, у члану 483. став 1, да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, с тим да је право окривљеног и браниоца за подношење захтева временски ограничено на рок од 30 дана рачунајући од дана достављања правноснажне судске одлуке окривљеном (члан 485. став 4. истог Законика).

Из цитираних прописа произилази да је одредбама Закона о привредним преступима, које се примењују у поступку за привредни преступ, у односу на важеће опште одредбе кривичног поступка, између осталог, различито одређен круг лица која су овлашћена за подношење захтева за заштиту законитости, због чега у поступку за привредни преступ не долази у обзир сходна примена одредбе члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку у вези са чланом 56. Закона о привредним преступима, већ се у погледу овлашћења за

подношење захтева за заштиту законитости примењује одредба члана 130. Закона о привредним преступима.

Како је, у смислу одредбе члана 130. Закона о привредним преступима, искључиво надлежни јавни тужилац овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажне одлуке донесене у поступку за привредни преступ, то је предметни захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног правног лица „У. Р.“ Друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге и одговорног лица Ј.П., недозвољен, јер је поднет од неовлашћеног лица у смислу цитираног прописа.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости одбацио као недозвољен, а на основу члана 130. Закона о привредним преступима у вези чл. 56. истог закона и члана 487. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.